

waarin Hij Zijn Koningsluister verbergt en met moederlijke teederheid naar al de nooden van Zijn volk vraagt, — waarin Hij hun ook vergunt als *voorbidders* op te treden. Niet het minst geldt die voorbede de Vrije Universiteit. In haar ontstaan lag glorie voor den Christus Gods en Goddelijke wrake saamgestrengeld, waar het „niet denkend deel der natie”, de „nachtschool”, een Universiteit oprichtte, tegenover de Staatshoogeschoolen, die niet meer rekenden met de Zonne der gerechtigheid; een Universiteit, die won aan inwendige kracht, aan liefde bij 's Heeren volk, aan eere ook bij de menschen. Haar kracht zij echter alleen uit dien God, die om die kracht met worsteling des geestes wil gebeden zijn. Als heiligen regel voor die worsteling verwees de spreker naar Col. 4:2, waarin hij vond een opwekking tot *ernstige inspanning, scherpe waakzaamheid en levende dankbaarheid*.

I. Tot *ernstige inspanning*. In de zalving des Heiligen Geestes was aan Gods kind al het noodige geschonken, ook de Geest des gebeds. Evenals de aard van het beekske meebrengt, dat het murmelt, wanneer het van de winterboei ontslagen daarheen vloeit, zoo moet ook bij den Christen, wanneer er drang is van geestelijk leven, vanzelf het gebed opstijgen uit de ziel. Alleen, wat bij het beekske naar zijn aard onbewust geschiedt, geschiedt naar den aard van het geestelijk leven bewust, krachtens de werkzaamheid van den vrijgemaakten wil, welke werkzaamheid opgewekt, bestuurd en geregeld wordt door den Heiligen Geest. Deze doet dit soms door een belofte toe te passen, vaak door vermaning, gelijk in dit tekstwoord. Gebedsvolharding door welbewuste inspanning van alle geestelijke vermogens, dat is de eisch des Heeren. Met drierlei voorbeeld maakt de spreker dit duidelijk. Jakobs worsteling op Pniël, waar de Engel des Verbonds schijnbaar den zegen onthouden wil, maar door gebeden en smeekingen overwonnen wordt. Elia op Karmel, die eerst door één gebed vlammen doet neerdalen van den hemel; die te Zarfath door een tot driemaal toe herhaald gebed den zoon der weduwvrouw opwekt uit den dood; en die nu tot zevenmaal toe worstelen moet; vóór een volkske als eens mans hand aan den horizon rijst. De Zone Gods wegkrimpens in Gethsemané's hof en uit Zijn menschelijk gevoel biddend met sterke roepingen en tranen, vóór Hij uit de vreeze wordt verhoord. Ziedaar de exempels van een sterk aanhouden in het gebed. Het is goed aldus te moeten worstelen, wijl aan de gesloten gebedspoort zooveel wordt geleerd: nederigheid, ootmoed en het pleiten op Gods beloften en trouw. Daar worden de Jakobs gebroken in hun kracht en list en tot Israëls, vorsten Gods, gemaakt.

II. Tot *scherpe waakzaamheid*. Nadat de spreker met beroep